

Bassens sorg *Basens sorg*

Melodi og tekst: Birger Sjøberg
Sats og dansk tekst: Erling Kullberg

S
A

1 Vo - res bas så flot kan syn - ge; som en klok - ke stem - men slår.
2 Of - te når han sig klar skal gø - re til kon - cert, han ro - ligt står,
3 Værst det var på 'san - ger - da - gen'. Hun ved dø - ren stod på vagt,
1 Vå - ran bas så grant kan sjung - a, som en kloc - ka stäm - man slår.
2 Of - ta, Fri - da, stun - den fø - re en kon - sert, bland spån han står,
3 Værst det var på 'Sång - ar - da - gen'. Hon vid dör - ren stod på vakt,

T
B

5

Glem - mer hjem - mets sor - ger, som tyn - ge, når i ko - rets kreds han står.
lå - ner sin fru' et sid - ste ø - re, mens hun skæl - der, vred og hård.
me - dens sa - len med fest og fla - gen strå - le - de i al sin pragt.
Glöm - mer hem - mets sor - ger tung - a, når i kö - rens krets han står.
läm - nar frun sitt sis - ta ö - re, där hon slam - rar, vild och svår:
me - dan sa - len, ge - nom - dra - gen ut - av flag - gor, sken av prakt.

9

1-3 dum dum ...
1-3 dum dum ...

trampe, stampe under snerren gennem mørke år.
'Hjemme skal jeg altid bli', når 'Her'n' til fe - ster går!
'Jeg skal kni - be je - res bas, som nok så fint dér står!
trampa, stampa under snä - sor genom mulna år.
'Hemma stanna får jag jämt, när 'herrn' på fes - ter går.'
'Jag ska kni - pa e - ran bas, den fi - na herrn, där står.'
(tekst)

Glem - mer træ - de - møllen, han må trampe, tram - pe gen - nem mør - ke år.
Med en ske i hånden vil hun ban - de: 'Hjem - me skal jeg al - tid bli!'
Op til ko - ret tog hun til at pi - be: 'Jeg skal kni - be je - res bas!
Glömmer svarven, som han jämt får trampa, tram - pa ge - nom mul - na år.
Med kastrulln i hand hon börjar ban - na: 'Hem - ma stan - na får jag jämt!
Väs - te upp till Ledarn med sin pi - pa: 'Jag ska kni - pa e - ran bas!'

Vers 3 (dansk):

13

rit.

Bleg han skæ-ver op mod sa-lens lam - pe. Svæl-get åb - nes, a-dams-æb-let går.
 Sin - digt bas-sen ryn-ker på sin pan - de. Sor - gens tegn i kjo - le og i hår.
 Straks di-ri-gen-ten gri - ber ef - ter pin-den. Luf - ten kløves, en klang mod ta-get går.
Blek han blic - kar upp mot sa-lens lam - pa, sval - get öpp - nas, a-dams-äpp-let går.
Tå - lig ba - sen ryn-ker knö-lig pan - na, Sor - gens bild i frack och lurvigt hår.
Le - darn häf - tigt pin-nen syn-tes gri - pa, luf - ten klöv: En klang mot ta-ke't går.

rit.

Vers 1+2 (Vers 1: hurtigt, energisk. Vers 2: stille, ømt)

a tempo 17

Tutti

Lil - le sva - le, syng i lin - den! 1 Syng i lin - den, syng i lin - den!
 Ro og stil - hed nu sig sæn - ker. 2 Ro sig sæn - ker, ro sig sæn - ker!
 Fre-dens en - gel stil - le skri - der.
Lil - la få - gel, sjung i lin - den! 1 Sjung i lin - den, sjung i lin - den!
Ro och still - het nu sig sän - ker. 2 Ro sig sän - ker, ro sig sän - ker!
 Fri-dens äng - el stil - la skri - der. *Tutti*

Solo

a tempo

Vers 3 *pp* legato

21

Tutti

1 Lil-le sva-le, syng af bredfuldt bryst!
 2 Stil-hed hvi-ler o-ver slot og gård.
 3 Fre-dens en - gel stil - le skri - der. 3 Står med å-ben favn ved kvældens dør.
 3 Fri-dens äng - el stil - la skri - der. 1 Lil - la få-gel, sjung ur bräddfyllt bröst!
 2 Still-het ö - ver slott och ko - ja rår.
 3 Står med öppen famn vid Kvällens dörr.

Tutti

Solo

1 Ømt te - noren, blid som sommer - vin - den, to - ner smeltende til bas-sens trøst.
 2 Vor te - nor med røsten lys, som blin - ker, stæn-ker balsam mildt i bas-sens sår.
 3 Ømt te - noren for vor bas, som li - der, syn-ger trø-sten-de som al-drig før.

*1 Ljuvt te - noren, mjuk som sommar - vin - den, to - ner smältande till ba-sens tröst.
 2 Vår te - nor med røsten ljus, som blän - ker, stän-ker balsam mildt i ba-sens sår.
 3 Ljuvt te - norn för vå-ran bas, som li - der, sjung-er trös-tan-de som al-drig förr.*

Tutti